

Vörös Lobogó

A RMP PARAD-TARTOMÁNYI BIZOTTSÁGA ÉS A TARTOMÁNYI NÉPTANÁCS LAPJA.

X évfolyam, 2814. szám || 4 oldal, 20 bani || 1951. március 7. vasárnap

Az RNK Minisztertanácsának és az RMP Központi Vezetőségének

HATÁROZATA

az 1954. évi tavaszi mezőgazdasági munkák kellő időben és kedvező feltételek közötti előkészítéséről és elvégzéséről

Az RNK Minisztertanácsa és a Román Munkáspárt Központi Vezetősége az 1953. évi mezőgazdasági feladatok végrehajtásának elemzése alapján megállapítja, hogy az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak, a kollektív gazdaságokba és mezőgazdasági társulásokba tömörült dolgozó parasztnak és a szocialista mezőgazdasági egységek munkásai, mérnökei és technikusai egész sor pozitív eredményt értek el a mezőgazdasági termelés fokozásában.

A dolgozó parasztnak 1953-ban nagyobb segítséget kaptak a népi demokratikus államtól, mint az előző években. A gép- és traktorművelés több traktort, mezőgazdasági gépet és szerszámot bocsátottak a kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások és egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak rendelkezésére. Hasonlóképpen jelentős mennyiségű válogatott vetőmaggal, palántával és dugvánnyal, műtrágyával, rovarirtó és gombaölő-szerrel és technikai eszközökkel látta el őket. A földművelésügyi és erdészeti minisztérium és a néptanácsok mezőgazdasági szerveinek mérnökei és technikusai szakszerűbb technikai irányítást adtak a dolgozó parasztságnak az agro-technikai szabályok alkalmazására.

Az állam segítségének helyes felhasználásával és az agro-technikai szabályok lelkiismeretes alkalmazásával sok egyéni gazdálkodó dolgozó paraszt, kollektív és mezőgazdasági társulásokba tömörült paraszt, s állami gazdaságban dolgozó mezőgazdasági munkás jelentősen növelte valamennyi növény hektárhozámát. Sok közönséges előfordult, hogy a dolgozó parasztnak ugyanazon a földön a szokásos hektárhozám két-háromszorosa érték el.

A bukaresti tartományi Calarasi Vechi kollektív gazdaságban például a Baicu Aur brigádjában dolgozó kollektivisták az agro-technikai szabályok, köztük a keresztos vetés alkalmazásával, 300 hektáros területen 35 mázsás átlagos búzatermést értek el hektáronként, vagyis a közönséges többi dolgozó parasztnál átlagos hektárhozámának háromszorosa.

A Petroiu közönségben (Constanța tartomány) „Panduri” állami gazdaság munkásai és technikusai, akik Pirvu Eugen főagronómus és Ion Nicolae főgépész irányításával az agro-technikai szabályok összeségét alkalmazták, köztük a keresztos vetést is, az őszi búzával bevett 160 hektáron 35 mázsás átlagos termést értek el hektáronként, az őszi árpaival bevett 120 hektáron pedig 36 mázsát hektáronként.

A lovrini (Arad tartomány) kísérleti állomás munkásai és technikusai szemes kukoricából hektáronként 108 mázsát 70 kilós rekordtermést értek el a kísérleti parcellán. Mosneaga Vladimir és Stan Badea mérnökök úgy érték el ezt a terméseredményt, hogy egyrészt alkalmazták a fejlett agro-technikai szabályokat, másrészt hibrid vetőmagot használtak, amelyet fűszert és lófog kukoricafajták keresztezéséből nyertek. Ezt a keresztezést széles körben lehet alkalmazni és el kell terjesztenie országunkban.

Az ujhelyi (Arad tartomány) kollektív gazdaság tagjai, akik támogatást kaptak a lovrini kísérleti állomás technikusaitól, őszi mélyszántásba vetették, kora tavasszal megboronálták a szántást, az állomásról kapott új vetőmagot használták, s így 30 hektáros területen szemes kukoricából 60 mázsás termést értek el hektáronként, a közönséges 25 mázsás átlagos termésével szemben.

A Félégyháza közönséghez tartozó biharvajdai (Nagyvárad tartomány) „Lenin utja” kollektív gazdaságban a dolgozó parasztnak, akik 70 hektáron négyzetes fészekbe vetették és ötször kapálták meg a kukoricát, 48 mázsás szemeskukoricát értek el hektáronként, míg a közönséges egyéni gazdálkodó parasztnál hektáronként csupán 18 mázsát és 75 kilót.

Leppend közönség (Dicsőszentmárton rajon) társult parasztnál 11 hektáron szemeskukoricából hektáronként 42 mázsát 75 kilós termést értek el, mert őszi mélyszántást végeztek, istállótrágyát használtak és négy-szer kapáltak.

A bőrvéyi kollektivisták (Nagybánya tartomány, Nagykaroly rajon) 400 mázsás burgonyatermést értek el hektáronként, míg a közönséges csupán 120 mázsát volt az átlagos termés.

A soldanui kollektivisták Bukarest tartományban, amelyről úgy vélekedtek, hogy nem alkalmas burgonyatermesztésre — első ízben alkalmazták a nyári burgonyatermesztés

módszerét és hektáronként 200 mázsás burgonyatermést értek el, a sík vidékeken tavasszi burgonyavetéssel elért 50–60 mázsás terméssel szemben.

Nagy terméseredményeket értek el cukorrépából is. A tótházi kollektív gazdaság tagjai (Kolozsvár tartomány, Nagysármás rajon) például hektáronként 650 mázsás cukorrépát termesztettek, mert alkalmazták az agro-technikai szabályokat, s főleg mert őszi mélyszántást végeztek, szerves és műtrágyát használtak, idejében elvégezték a kapálásokat és négyzetméterenként 10–12 növényt termesztettek.

Ezeknek az élenjáró kollektív gazdaságoknak, társulásoknak és állami gazdaságoknak a példája ösztönzőleg hatott igen sok egyéni gazdálkodó dolgozó parasztra. Az agro-technikai szabályok pontos betartásával, földjeik szorgalmas megművelésével ezek a dolgozó parasztnak gazdag termést arattak hektáronként, s ezzel kétszáz-felényt bizonyították, hogy az egyéni gazdálkodó parasztnak millió is elérhetnek bővített termést földjeiken.

Toma I. Stefan, tintavai egyéni gazdálkodó paraszt (Grădinar közönség, Mihailesti rajon, Bukarest tartomány) tavalyelőtt ősszel az istállótrágyáját jó mélyen alászántotta s jól előkészített földjébe tisztított és kevert búzát vetett. Toma I. Stefan így 23 mázsát 40 kilós búzatermést takarított be hektáronként, a közönséges elért 11 mázsás átlagterméssel szemben.

Munteanu Teodor, marosvásárhelyi (Gyulafehérvár rajon) kisgazda 38 mázsás szemeskukoricatermést takarított be hektáronként.

Az agro-technikai szabályok észlelőri alkalmazása nyomán Temesvári, Kolozsvári és Hunyad tartományok sok rajonjában nagy termésátlagokat értek el a rajonok egész területén, olyan fontos növényekből, mint például a kukorica, amelynek hektáronkénti termésátlaga meghaladta a 20 mázsát. Hasonló termést ilyen nagy területeken még seholsem értek el.

Cimpeanu Vasile, aranyosmedgyesi (Szatmár rajon) egyéni gazdálkodó paraszt, 345 mázsás burgonyatermést és 30 mázsás kukoricatermést ért el hektáronként.

Vass Béla, polyáni (Torda rajon) középparaszt tavaly kétszer szántott és istállótrágyával termékenyített földbe vetette jarovizált vetőburgonyát, négy-szer kapálta meg a burgonyaföldjét, s ezzel olyan termést ért el, amely bővítésen megfizetett munkájáért: 0,41 hektáron 488 mázsás hektáronkénti termésátlagnak megfelelő mennyiségű burgonyát takarított be.

A cukorrépa-termesztésben Ene Puiu, Joita közönségben (R. Sarat rajon) egyéni gazdálkodó paraszt 400 mázsás termést ért el hektáronként, s ezért az élelmiszeripari minisztérium szerveivel kötött cukorrépa-termesztési szerződés értelmében rendkívül nagy előnyökben részesült.

Ilyen példákkal igen gyakran találkozhatunk mindenütt az országban. Minden faluban és közönségben vannak dolgozó parasztnak, akik az agro-technikai szabályok alkalmazásával nagy hektárhozámot értek el. Derék emberek ezek, kiváló mezőgazdasági termelők, dolgozó népiünk büszkségei. A kiváló mezőgazdasági termelők által alkalmazott munkamódszerek megismerése, gyakorlati átvétele és széleskörű elterjesztése — érdeke minden egyes dolgozó parasztnak, érdeke népgazdaságunk fejlődésének, amely a városi és falusi dolgozó életszínvonalának szintjén emelést szolgálja.

A Minisztertanács és az RMP KV az 1953. évi mezőgazdasági évben elért pozitív eredményeket kidomborítva újabb hangsúlyozza, mennyire megengedhetetlen az, hogy a mezőgazdasági össztermelés és az áruba-bona termelés évről-évre alacsony szinten mozog, holott népi demokratikus államunk megteremtette a növekedés technikai és anyagi feltételeit s országunk termékeny földje, kedvező éghajlata és dolgos hozzájáruló parasztságnak képességei nagy lehetőségeket biztosítanak a növekedésre. Az RMP Központi Vezetőségének 1953. augusztusi bővített plenárius ülése megállapította, mi a fő oka annak, hogy a mezőgazdaság lemaradt az iparral szemben. A lemaradás fő oka az, hogy nem tulajdonítottak kellő fontosságot a mezőgazdaságnak, nem értékelték meg kellőképpen, hogy csakis a mezőgazdasági termelés jelentős fellendítésével biztosítható a dolgozó lakosság kielégítő ellátása mezőgazdasági élelmiszertermékekkel.

(Folytatása a 2-ik oldalon)

Éljen a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség, a népek béke-mozgalmának aktív harcosa!

A Nők Nemzetközi Napja

Hazánk minden dolgozója elismeréssel fordul a Nők Nemzetközi Napján az üzemekben, gyárakban, a mezőgazdaságban, a kulturális élet munkaszakaszain, valamint a háztartásokban dolgozó öntudatos nők felé. Népköztársaságunk Alkotmánya, a Szovjetunió példájára, teljes egyenjogúságot biztosít a nők számára és népi demokratikus rendszerünkben a román és a nemzeti kisebbségekhez tartozó nők olyan jogokat élveznek, amilyenre a tőke-földesuri rendszerben még álmodni sem gondolhattak.

Pártunk és kormányunk nagy és megfizetendő feladatok teljesítésére hívja fel a dolgozó nőket, pártunk irányvonalának: a dolgozó nép anyagi és kulturális szükségletei egyre fokozottabb kielégítése terén. Száz és száz ezer nő harcol ma hazánkban azért, hogy minél több közszükségleti cikk, minél több élelmiszer jusson a dolgozó néphez, hogy emelkedtebbé tegyék a dolgozó nép kulturális életét, hogy dolgozó férfiak munkáját megkönnyítsék a családi otthon ápolásával és rendbentartásával, hogy gyermekeiket a haza öntudatos állampolgáraivá, áldozatkész dolgozóivá neveljék.

Ha a Nők Nemzetközi Napján, mérleget készítünk a Román Népköztársaság asszonyainak és leányainak munkásságáról és eredményeiről, megállapíthatjuk, hogy 39.000 élmunkásnő vesz részt más 241.000 munkásnővel együtt a szocialista versenyekben. Hatalmas szám ez, ha meggondoljuk, hogy közülük mindegyik teljes lendülettel harcol a technikai ismeretek elsajátításáért, a munka termelékenységének emeléséért, a termésvények minőségének megjavításáért és a belső erőforrások feltárássáért.

A kollektív gazdaságokban és mezőgazdasági társulásokban, valamint az egyéni gazdaságokban dolgozó parasztlányok mind fejlettebb agro-technikai módszereket alkalmaznak a hektáronkénti termésátlag növeléséért, az állattenyésztés színvonalának emeléséért. Mezőgazdasági tanfolyamokon végzetek közül 34,4 százalék, a kényszeri köznevelés iskolák végzettjei között 48,9 százalék és a szülői iskolákban végzetek közül 30,8 százalék nő.

Hatalmas szerepük van a nőknek a különböző közszükségleti-cikkeket előállító termelőszövetkezetekben is. Elég megemlíteni

nőink, hogy a szövetkezetek vezetőtanácsában hazánkban 4386 nő vesz részt.

Nagyszerű eredményeket értek el a nők a tudomány és a művészet fejlesztése terén is. Az RNK Akadémiájának 511 női munkatársa, az RNK Irószövetségének, a Zeneszerzők Szövetségének tagjai, valamint a színpadon szereplő művésznők egyre magasabbrendű feladatokat töltenek be a dolgozó nép kulturális életében.

A nők eredményes munkásságát népköztársaságunk dolgozó népe kellően értékeli. Különböző érdemrendekkel és érmékkel 3588 nőt tüntetett ki hazánkban. Több, mint 33.000 nőt választottak 1953. december 20-án néptanácsai képviselővé. Ezek közül 4500 nő tölt be alelnöki tisztséget a néptanácsok végrehajtó bizottságaiban.

Államunk messzemenő gondoskodást tanúsít a munka mezején harcoló nők iránt. Csak a falvakban létesített szülőházak száma meghaladja az ezerháromezret. Bölcsődéken, napközi otthonokban és óvodákban 249.131 gyermek részesül gondozásban és nevelésben. Ezek az intézmények megkönnyítik a nők számára a termelőmunkát és éppen ezért számukat állandóan növelik.

Népköztársaságunk megbecsüli és értékeli a sokgyermekes anyák áldozatkészességét. Több, mint 25.000 anyát tüntetett ki a „Hős Anya”, az „Anyai Dicsőség”, vagy az „Anyasági Érdemrend”-del.

Ebben az évben a Nők Nemzetközi Napját hazánkban az életszínvonal további emeléséért vívott harc, a nemzetközi békéért folytatott megerősödött küzdelem jegyében ünnepejük. Soha olyan megfizetendő feladat nem várt a nőkre, mint most, amikor napról-napra harcolunk a több és jobbminőségű áruért, élelmiszerekért, a múlt sötét örökségeinek felszámolásáért. Senki sem érezheti úgy át a béke fenntartásának hatalmas jelentőségét, mint az anyák, akik féltő gondjával veszik körül gyermekeiket, hogy társadalmunk minél értékebbé, minél hasznosabb tagjává neveljék őket.

A Nők Nemzetközi Napján forró elismeréssel gondolunk hazánk áldozatkész női dolgozóira, akik munkájukkal, odaadó politikai tevékenységükkel, termelő és felvilágosító munkájukkal hozzájárultak boldog, napfényes jövőnk biztosításához.

A z é l m u n k á s n ő . . .

Sipos Erzsébet a „Teba” gyár fűződjének élmunkásnője lefújja a port a fűzőállványról, megigazítja a szálakat, majd elhelyezkedik széken és szaporán munkához kezd. Gyakorlati ujjai alatt pereg a munka. Aki figyeli a fűzőző munkáját, megállapíthatja, hogy érti mesterségét. Hogyne értene, hiszen a felszabadulás óta a gyárban dolgozik. Ot évig a szpulinóban levelezkedett és azután a fűzőző dolgozói közé került. Már az első naptól kezdve megszerette munkakörét — és ahogyan ő mondja — nem távozna onnan semmiképpen.

Az élmunkásnő piros-fehér petyhes kendővel bekötött fejét csak ritkán fordítja el a fűzőállványtól. Állandóan a bordákat, a szálakat és a tűket figyeli. Nem szívesen hagyja el a munkáját, de ha családja, a gyermekeiről érdeklődnek, mosolyog, arcát halvány pirónál el és a kitűnő munkásnőben ugyanakkor a gondviselő, odaadó családanyára ismerhetünk. Szeretettel beszél három gyermekéről.

Hány éves a legnagyobbik? Oh, már tizenhárom esztendő az én Erzsébet. A 10. számú elemi iskola hatodik osztályába jár. Ösztöndíjas. Szeret tanulni a kisleány és én nagyon örülök, hogy tanulhat.

— És a kisebbik?

— Éva harmadik elemista. A kis szöszke már folyékonyan olvas. Mikor hazamegyek a gyárból, első dolga, hogy az iskolában tanultakat gyorsan emésztje. Versket mond, egyet-kettőt, többet is egymásután!

— Mind a három gyermekük kisleány?

— Nem. Van egy kis Jancsikánk is.

Edes, okos, hat éves lúcska.

— Óvodába jár?

— Oda bizony, még pedig a „Teba” gyár óvodájába. Nem kell azon törjem a fejem, hogy mikor otthonról elővök, kire hagyjam Jancsikát! Reggel elhozom és mikor vége a munkának, csak beszólok érte. Nyugodtan dolgozom, mert tudom, hogy az óvónők kifogástalan nevelésben és gondos ellátásban részesítik gyermekemet.

— És a férje?

— Ő is a gyárban dolgozik, a szövedékben. Már tizenhét éve, hogy a „Teba” gyár munkása, most mester.

Mikor Sipos Erzsébet, a fűzőző élmunkásnője szavakat mondott, arcan az öntudatos dolgozó nő és a szerető anya kifejezését láthatjuk. Olyan élmunkásnő kifejezést, aki egyaránt szereti a gyárat, a munkát és családját.

Március 8-án, a Nők Nemzetközi Napjáról beszél.

A román nép és a világ minden népének legfontosabb vágya a béke. A dolgozóknak, országunk sokmillió asszonyának számára a béke új, boldog életük felépítését, otthonuk nyugalmát, gyermekeik virágzó jövőjét jelenti. A Nők Nemzetközi Napján én is, mint gyáraink és üzemünk valamennyi békeszerető dolgozó nője, jó termelési eredményekkel köszöntöm. Ünnepeink tiszteletére előirányzatot átlag 60 százalékkal túlteljesítem és minőségileg is kifogástalanul végzem munkámat.

... És Sipos Erzsébet, az élmunkásnő, ismét a fűzőállvány fölé hajol, hogy eleget legyen vállalkásának.

Hönnig Györgyi

Fazekasvársádon megkezdtek a tavaszi árpa vetését

A fazekasvársándi „Sarló és kalapács” kollektív gazdaságban február 25-ig teljes egészében befejezték a mezőgazdasági gépek és szerszámok javítását. Ebben a munkában Acsan József, Politic Constantin és Rákóczi Lajos kollektivisták tüntek ki.

A kollektivisták közül március 5-én — a kedvező időt kihasználva — 3 brigád 9 vetőgéppel megkezdte a tavaszi árpa vetését és egy nap alatt 18 hektáron végezte el a vetést. Rotar Petru és Keresztes József brigádvezetők, valamint Varga István, Juhász Ferenc, Faur Ioan és Clui

cim Gheorghe kollektivisták tüntek ki a vetési munkában. Az elért szép eredmény a kollektív gazdaság vezetőtanácsa és az alapszervezet jó mozgósító munkájának köszönhető.

A kollektivisták példáján felbuzdulva, Mislai Sándor, Blaskó Lajos és Török János egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak is megkezdte a tavaszi árpa vetését és egy hektáron végezték el a munkát.

Borod Gheorghe, levelező.

Az RNK Minisztertanácsának és az RMP Központi Vezetőségének HATÁROZATA az 1954. évi tavaszi mezőgazdasági munkák kellő időben és kedvező feltételek közötti előkészítéséről és elvégzéséről

(Folytatás az 1-6. oldalról)

és az élelmiszer- és könnyűipar ellátása nyersanyagokkal. Hosszu időn át inkább az iparra irányultak a fő erőfeszítések s nem vették figyelembe az egész népgazdaság harmonikus, arányos fejlődésének követelményét. Nem értették meg eléggé, hogy a mezőgazdaság fejlődése nélkül, a hektárhozám és a mezőgazdasági árutermelés szüntelen növelése nélkül az ipar sem fejlődhet.

Másrészt pedig, bár megteremtettük fémiparunk hatalmas technikai alapját, amely lehetővé teszi a legelőkeltebb szerszámok, motorok, stb. előállítását — a gépgyártó ipart nem használtuk fel kellő mértékben a mezőgazdasági fejlődés szükségleteinek kielégítésére. A fémipari és gépgyártási minisztérium nem tett eleget a kellő mértékben ama feladatának, hogy megfelelő mennyiségben és választékban gyártson különféle jóménységű mezőgazdasági gépeket és felszereléseket és így olyan termelőeszközöket bocsásson a dolgozó parasztság rendelkezésére, amelyek megkönnyíthetik munkáját és biztosíthatják valamennyi növény hektárhozamána szüntelen növekedését.

Az RMP Központi Vezetőségének 1953 augusztusi bővített plenáris ülése a gazdasági és politikai szervezési intézkedések egész sorát dolgozta ki, amelyek rövid időn belül a mezőgazdaság és a közgazdasági cikloket előállító ipar fejlődéséhez kell, hogy vezessenek.

Noha a plenáris ülés által megszabott gazdasági intézkedések alkalmazása terén értünk el bizonyos pozitív eredményeket, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, a fémipari- és gépgyártási minisztérium, valamint számos néptanácsi végrehajtó bizottság és párt szerv nem tekintette központi feladatának a plenáris ülés által kiadott mezőgazdasági teendőket.

A földművelésügyi és erdészeti minisztériumban továbbra is nehezkiesen, bürokratikusán dolgoznak, számos mezőgazdasági szakkader beosztása és felhasználása észszerűtlen; nincs meg biztosítva a párt- és kormányhatározatok, valamint a minisztériumi utasítások végrehajtásának rendszeres, szakszerű ellenőrzése s ennek következtében számos intézkedés és rendelkezés csak napiron létezik. A minisztérium hatáskörébe tartozó kérdések közül soknak gyenge a megválaszolása, csekély mértékben vesznek részt a termelőegységek tevékenységének megvalósításában és nem adnak kellő irányítást a dolgozó parasztságnak a mezőgazdasági termelés növeléséhez szükséges agrotechnikai szabályok alkalmazásában.

A mezőgazdasági szervek gyenge munkát fejtenek ki a mezőgazdaságban sikeresen felhasznált élenjáró tapasztalatok és módszerek megismerése érdekében, nem tanulmányozzák rendszeresen azokat a módszereket, amelyeknek segítségével számos dolgozó paraszt bőséges termést ér el földjén, hogy a tapasztalatokat felhasználás érdekében aztán tanácsokkal lássák el, segítsék és irányítsák az összes dolgozó parasztokat.

Vannak még olyan agrármérnökök és technikusok, akik kivonják magukat az alól, hogy a szántóföldeken, a parasztlakok között és velük együtt dolgozzanak. Nem akarják megérteni, hogy nem azért tanulnak a szakiskolákban és az intézetekben, hogy az irászat mellett üljenek és különféle iratokat fogalmazzanak, hanem azért, hogy a szántóföldeken szervezzék és irányítsák a munkát. Helytelen magatartással megfosztják a dolgozó parasztságot a szakszerű irányítástól és nem mozdítják elő a mezőgazdasági termelés növekedését.

Sok néptanácsi végrehajtó bizottsága nem kezdte kellő felelősséggel a mezőgazdasági termelés növelésének kérdését és nem gondoskodott arról, hogy a dolgozó parasztság fejlett agrotechnikai módszereket alkalmazzon.

Egyes pártiszervek gyakran arra szorítkoznak, hogy ismeretlenség a párt és a kormány mezőgazdasági vonatkozású határozatait. Csúpan általános utmutatásokat adnak, nem irányítják és nem ellenőrzik kellőképpen a néptanácsok végrehajtó bizottságait és a határozatok valóra váltására hívott mezőgazdasági szerveket.

A pártiszervek nem harcolnak elég kitartóan, hogy a párttagok alapos mezőgazdasági szakismereteket legyenek szert s így több hozzáértéssel magasabb színvonalra emelhesék a pártvezetést a mezőgazdaságban.

A központi és helyi sajtó s a rádió nem népszerűsítette kellőképpen az agrotechnikai módszereket, a fejlett mezőgazdasági munkamódszereket, az ezeknek alkalmazásával elért jó eredményeinket és a mezőgazdasági elmunkásokat; a sajtó dolgozóit nem igyekeztek alaposan megismerni és szakértelemmel kezelni a mezőgazdasági problémákat.

A tapasztalat és a mezőgazdaságunkban elért jó eredmények bebizonyították: feltétlenül lehetséges, hogy a dolgozó parasztság nagy terméshozamot érjen el, növelje a globális mezőgazdasági termelést és a mezőgazdasági árutermelést, ezáltal évről-évre emelje életszínvonalát, ugyanakkor biztosítsa az ipar részére szükséges mezőgazdasági nyersanyagokat és megteremtse a lakosság ellátásához szükséges mezőgazdasági élelmiszerek bőségét.

Minden lehetőség meg van rá, hogy az 1954. évet olyan évvé tegyünk, s olyan évvé kell is tennünk, amelyben számottevően növekszik a fontosabb mezőgazdasági növények, főleg a kukorica, burgonya, cukorrépa, napraforgó, stb. átlagos hektáronkénti hozama.

Az idei tél végén szokatlanul bőséges volt a havazás. Emiatt a tavaszi mezőgazdasági kampány időtartama sokkal rövidebb lesz, mint máskor. Rendkívüli erőfeszítést kell kifejteni, hogy az összes tavaszi mezőgazdasági munkákkal idejében elvégezzük az egész ország területén. Ezért a mezőgazdaságban minden munkaképes embernek latba kell vetnie teljes erejét; elő kell készíteni és teljesen ki kell használni a foglalkoztatott munkásokat, a mezőgazdasági gépeket és szerszámokat.

ELHATÁROZZA:

I. Szervezési intézkedések a mezőgazdasági munkák elvégzésére

A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, a mezőgazdasági egységekkel rendelkező minisztériumok, a néptanácsok végrehajtó bizottságai és a pártiszerveknek haladéktalanul intézkedjenek az előkészítések meggyorsításáról és elvégzéséről az 1954. évi tavaszi mezőgazdasági munkák idejében és jó feltételek közötti végrehajtása céljából. Ettől függ valamennyi termény bőséges terméshozama. Evégből az állami szervek, a pártiszervek és a mezőgazdasági dolgozók kövessenek el mindent a hóolvadásból keletkező víz- és nedvesség megőrzésére a szántóföldeken, az őszi vetések és szántások, a kaszálók és legelők idejében történő boronálására, a válogatott vetőmagvak beszerzésére és előkészítésére, az összes traktorok és mezőgazdasági gépek, fogatok és mezőgazdasági szerszámok teljes kihasználására, az agrotechnikai szabályok és a fejlett munkamódszerek pontos alkalmazására.

A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, a néptanácsok végrehajtó bizottságai, a mellékgazdaságokkal rendelkező minisztériumok, vállalatok és gazdasági szervezetek felelősek minden tavaszi mezőgazdasági munka előkészítéséért és elvégzéséért, az 1954. évi mezőgazdasági termelés feladatainak megvalósítása érdekében.

A földművelésügyi és erdészeti minisztérium és a néptanácsok végrehajtó bizottságai intézkedjenek, hogy a tartományi és rajoni mezőgazdasági osztályok, továbbá a mezőgazdasági irányítóhelyek (puncte agricole) agrármérnökeit és technikusait osszák be közegcésoportonként, bízzák meg őket konkrét feladatokkal s jelöljenek ki határidőket minden egyes tavaszi mezőgazdasági munka teljesítésére.

Kivétel alá esnek a konyhakertészet, szőlészet, gyümölcsstermesztés, szelvényhagyománytermesztés és növényápolást irányító mérnökök és technikusok, akik felelősek az illető körzet minden munkájának idejében és jó feltételek közötti elvégzéséért.

Az illetékesek intézkedjenek, hogy minden egyes gazdaság szerezz be vetőmag-szükségletét, cserélje be meg nem felelő vetőmagvált az átvett központokban, próbálja ki a vetőmagvak csírázó képességét, gondoskodjék a magvak tisztításáról és kezeléséről.

A néptanácsok végrehajtó bizottságai intézkedjenek a vetőmagtisztító- és kezelőközpontok helyes megszervezéséről és működéséről.

II. Intézkedések a főbb tavaszi termények hozamának növelésére

a) Kukorica

A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, a néptanácsok végrehajtó bizottságai és a pártiszerveknek fordítsanak rendkívül nagy gondot a kukorica termesztésére és hektárhozamána növelésére.

Tápértékénél fogva a kukorica fontos helyet foglal el a lakosság nagy részének élelmiszerellátásában s az élelmiszeripar igen sok jelentős ágának nélkülözhetetlen nyersanyaga. A kukorica az egyik legfon-

Talpalatnyi szántóföld se maradjon bevetetlenül: a boronálástól, szántástól és vetéstől kezdve be kell tartani az agrominimumokat.

Az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztlak segítse egymást: azok, akik nagyobb mennyiségű vetőmaggal rendelkeznek, kölcsönözzenek azoknak, akiknek nincs vetőmagjuk, azok, akiknek van fogatjuk és a maguk földjén már elvégezték a munkát, segítsék azokat, akiknek nincs fogatjuk, úgy, hogy egyesült erővel bőséges termést érjenek el.

Mozgósítani kell a mezőgazdaságban és az iparban mindazokat az erőket, amelyek hozzájárulhatnak a mezőgazdasági termelés növeléséhez: mozgósítani kell az egész dolgozó parasztságot a mezőgazdasági munkák elvégzésére, a bőséges termésért vívott csatában.

A pártiszervek és a néptanácsok bizonyítsák be tömegmozgósító és szervező erejüket, azt a képességüket, hogy a bőséges termésért, a nép kenyéréért, s a dolgozók életszínvonalának emeléséért folyó harcban le tudnak győzni minden nehézséget.

E feladatok megvalósítása céljából a Román Népköztársaság Minisztertanácsa és a Román Munkáspárt Központi Vezetősége

déséről, hogy legalább két héttel a vetések megkezdése előtt befejezzék a vetőmagvak kezelését.

A Mezőgazdasági Termékgyűjtő Állami Bizottság felhatalmazást kap a fajvetőmagvakra való becsérlésre, a 10 százalékos különbözet levonása nélkül.

A hóolvadásból keletkező víznek a talajban való megőrzése céljából a következő intézkedéseket kell tenni:

a tavaszi vetésterületeken, kellő távolságra a területek lejtőin keresztben, ledőngölt hóból, vagy trágyából töltéseket kell készíteni a víz lefolyásának megállítására;

az első vetési időszakban elvetendő növényeknek fenntartott, összes felszántatlanul maradt, vagy sekélyen szántott területeket minél korábban 18–20 cm. mélységben kell felszántani.

Nyomban azután, hogy a hó elolvadt és a talaj felszikkadt, meg kell boronálni az őszi vetéseket és szántásokat, függetlenül attól, hogy mikor kerül sor a bevetésre.

Az őszi vetéseket — búzát, árpat, repcét, stb. — s főképp a magtermesztő parcellákat, a boronálás előtt meg kell trágyázni istálló- és trágyával. A tartományok, rajonok és mezőgazdasági irányítóhelyek agrármérnökei és technikusai kötelesek ellenőrizni, hogyan felelték át az őszi vetések. Ugyanok adjanak utmutatást a kiritkult és a kipusztult vetésfoltoknak a tavasziakkal (búzával, árppal) való felülvetésére. A nagyobb területeken meggyérült és kipusztult vetéseket kukoricával kell újra vetni.

A tartományi és rajoni mezőgazdasági osztályok, továbbá a mezőgazdasági irányítóhelyek és valamennyi mezőgazdasági termelési egység agrármérnökei és technikusai vizsgálják meg a tavaszi sajátos helyi körülményeket s a föld előkészítésének, a vetőmagvak minőségének, a talaj nedvességének és termékenységének szem előtt tartásával, saját felelősségükre állapítsák meg az agrominimum alkalmazásának legmegfelelőbb technikai utmutatásokat. Az agrotechnikai intézkedések gépies alkalmazása terméskárokat okozhat a mezőgazdasági termelőknél és az ország gazdaságának egyaránt.

A néptanácsok végrehajtó bizottságai intézkedjenek, hogy a tavaszi vetéseket a földművelésügyi és erdészeti minisztérium által megállapított időszakokban, a tartományi mezőgazdasági osztályok és a kiserületi állomások által közösen kijelölt határidőkre végezzék el.

kasaitól, valamint az állami- és a pártiszervektől.

Igen sok egyénileg dolgozó paraszt, kollektivisták és társult paraszt, az ország sok vidékén nagy hektárhozamot ért el kukoricából. Ez azt bizonyítja, minden lehetőség megvan rá, hogy az idén nagy kukoricatermést érjünk el. Ennek érdekében az alábbi munkákat kell elvégezni:

azokat a területeket, amelyeken az őszzel elvégezték a mélyszántást, az első tavaszi napokon meg kell boronálni, hogy megőrizsük a hó olvadásából és az esőből származó talajnedvességet.

A talajt kétszer kell megkultivátorozni, másodszor a vetés előtt 2–3 nappal, 8–10 cm. mélységben. A földet minden kultivátorozás után meg kell boronálni.

E műveleteknek az a céljuk, hogy megőrizzük a talaj nedvességét, kiirtsuk a gyomokat és a növények egyenletes kikelése és gyors fejlődése érdekében megporhanyítsuk a talajt.

a felszántatlan, vagy csak sekélyen szántott területeket — ahogy rá lehet menni a földekre — 18–20 cm. mélységben azonnal fel kell szántani, ugyanakkor hektáronként 15–20 tonna jól érett trágyát kell a földbe juttatni;

ajánlatos, hogy azokat a parcellákat, amelyeket a tavasz első 5–7 napja alatt nem lehet felszántani, az első tavaszi napokon 3–5 cm. mélységben kultivátorozzák, vagy pedig nehéz boronával egyszer, vagy kétszer megboronálják. A traktorral végzett tavaszi szántást egyidejűleg meg is kell boronálni;

ahol igás állatokkal szántanak, a szántás után azonnal meg kell boronálni a földet. A boronálást annyiszor kell megismételni, ahányiszor szükséges, hogy a föld egészen a vetésig porhanyó és gyommentes maradjon;

kukoricavetőmagot az egészséges csövek közepéről kell kiválogatni, mert a csövek végén levő magvak nem alkalmasak vetésre. A magokat a vetés előtt 5–6 nappal kézzel kell lemorzsolni a csövekről, hogy elkerüljük a magvak összezsugorodását.

Már az idei tavasztól kezdve nagy gondot kell fordítani a négyzetes fészekbe vetésre.

Ezzel a módszerrel az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztlak, a kollektivisták, a társult parasztlak, továbbá az állami gazdaságok munkásai csökkenthetik a kukorica gondozásához szükséges munkanapok számát és jelentősen fokozhatják a hektárhozamot.

Nagyváradi tartományban a Félégyháza községhez tartozó Biharvajdai kollektivisták már 3 éve csak négyzetes fészekbe vetik a kukoricát. Tavaly 70 hektáron átlagosan 48 mázsás szemes kukoricatermést értek el hektáronként.

A négyzetes fészekbe vetést könnyen el lehet végezni a kollektív gazdaságokban, a mezőgazdasági társulásokban, az állami gazdaságokban és az egyénileg dolgozó parasztlak gazdaságaiban egyaránt. Minden mezőgazdasági termelő könnyűszerrel megvonallazhatja a parcellát keresztben-hosszában húzott vonalakkal, hogy kijelölje a fészek helyét. A kijelölést zsinaggal vagy húzással is el lehet végezni, vagy lövönalattal sorjelzővel. Ilyen sorjelt minden dolgozó paraszt készíthet magának egy gerendából, amelyre egymástól 70 cm. távolságra fából készült fogakat erősít.

A kukoricaszemetet a sorhúzó vonalainak kereszteződésénél kell fészekbe ültetni. A magvakat 8–10 cm. mélyen kell vetni, egy fészekbe 3–5 magot téve. Ezzel a módszerrel hektáronként elégséges 12–16 kilo vetőmag, ami nagy magmegtakarítást jelent.

A kukoricavetést, kikelése után, amikor a növény már 2–3 levelet hajtott, a sorok között keresztben és hosszában meg kell kapálni. A négyzetes fészekbevetés lehetővé teszi, hogy a kapálást a legalkalmasabb időszakban, rövid idő alatt végezzük el s ezzel növeljük a terméshozamot. A kapálást traktorvontatású kapálógéppel, lokapával, vagy kézi tolókapával végezhetjük el. A lokapákat vagy a kézi tolókapákat az ipari üzemek gyártják, de ezeket a szerszámokat akármelyik faluban a kovács is elkészítheti.

A kukorica ritkítását akkor kell végezni, amikor már 4–5 levelet hajtott. Minden fészekben legfeljebb két jól fejlett szálat szabad meghagyni;

a kukoricát fejlődése idején legalább háromszor meg kell kapálni.

Mindenütt fel kell hagyni a töltögetés káros szokásával, amely megkönnyíti a talajnedvesség elpárolgását és jelentős termésvesztéseket okoz;

a növény fejlődése idején trágyázni kell. Erre a célra használjunk helyi trágyát, főleg baromfitrágyát és vízzel hígított trágyalevet;

(Folytatás a 3-ik oldalon.)

Az RNK Minisztertanácsának és az RMP Központi Vezetőségének HATÁROZATA

az 1954. évi tavaszi mezőgazdasági munkák kellő időben és kedvező feltételek közötti előkészítéséről és elvégzéséről

(Folytatás a 2-ik oldalról.)

fordítsunk nagy gondot a mesterséges pótbeporzásra, hogy jól kötött, egészséges és kifogástalan minőségű csöveket nyerjünk;

minden dolgozó paraszt elvégezheti és el is kell, hogy végezze a fattyazást, mégpedig akkor, amikor a fattyuhajtások 15–20 centiméteresek. E munkának idejében való elvégzésével 200–250 kilóval növelhető a hektárhozám;

ajánlatos, hogy a kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások és állami gazdaságok az idén minél több keresztezett (hibrid) kukorica vetőmagot termesszenek. A keresztezett kukorica 15–20 százalékkal, egyes esetekben 30 százalékkal is nagyobb termést ad.

A dolgozó parasztok érdeke és hazafias kötelessége a lehető legjobban kihasználni az idei kedvező időjárást, az állam és a munkásszolgálat segítségét, hogy bőséges kukorica-termést érjenek el,

b) Burgonya

A földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak, a néptanácsok végrehajtó bizottságainak és a pártszervezeteknek nagy figyelmet kell fordítaniuk a burgonyatermesztésre és a burgonya hektárhozámának növelésére. E tápanyagokban és vitaminokban gazdag növény egyik legfontosabb élelmiszerterményünk. A burgonya ugyanakkor fontos ipari nyersanyag is, s igen értékes takarmány az állattartás és hizlalás szempontjából. A burgonyatermesztő dolgozó paraszt, aki burgonyával takarmányozza állatát, tíz kiló burgonya feletteléből egy kiló disznóhúst, 250 kiló burgonyával pedig 200 liter tejet, vagy 9 kiló vajot nyerhet.

Országunkban több mint 250.000 hektáron fogunk termeszteni burgonyát. A burgonyatermesztést elsősorban azokban a rajonokban kell kiterjeszteni, ahol a talaj alkalmasan más gyökérnövények termesztésére, viszont burgonyatermesztésre megfelelő. Helytelen és a városi és falusi dolgozók érdekei szempontjából káros az az elmélet, amely szerint a csapadékos szegény vidékek, mint Dobruzsza és a Baragan, vagy Oltenia, Muntenia és Moldova szubkarpátiai övezeteinek talaja nem alkalmas burgonyatermesztésre. Az új agrotechnikai módszerek alkalmazásával a vidékeken számos egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt, kollektív gazdaság és társulás bőséges termést takarított be és nagy jövedelemre tett szert a burgonyatermesztéssel.

A burgonya termesztésére és a nagy hektárhozám elérésére kedvezőek a feltételek az ország minden részén. Meggyőző módon bizonyította be ezt Vass Albert polgári (Kolozsvár tartomány, Torda rajon) középparaszt, aki hektáronként 488 mázsa burgonyát takarított be.

A nagy burgonyatermesztés eléréséhez a következő munkák elvégzése szükséges:

a föld felszikkadása után haladéktalanul meg kell boronálni az őszi mélyszántást; ahol nem végeztek őszi mélyszántást, 18–20 cm. mélységre kell a földet felszántani. Ha traktorral szántanak, általában hajtatót eket kell használni, ezzel a talajt további 5–10 cm. mélységben felzúrtják, ez a módszer nagy terméshozást ad;

a szántással egyidőben trágyázni kell a talajt szerves trágyával. A burgonyatermesztés szempontjából bármilyen talajjal a legfontosabb trágya az érett istállótrágya. Eppen ezért hektáronként 20–30 tonna ilyen trágyát kell alászántani;

igen nagy figyelmet kell fordítani a vetőburgonya s különösen a korai és félkorai fajták megválasztására. A vetőburgonya legyen egészséges, hibátlan s legalább 50–70 gr. súlyú. A termelés élenjáróinak tapasztalata azt igazolja, hogy nagy gumók elültetésével a termelés jelentősen növelhető;

a vetőburgonyát jarovizálni kell, hogy megerősítsük tenyészidejét, különösen a síkvidéken;

a burgonyát akkor kell elültetni, amikor a talaj hőmérséklete 10 cm. mélységben plusz 7–8 fok.

Nagy mértékben kell alkalmazni a burgonya négyzetes fészkeibeültetését, mert a terméshozam ezzel a módszerrel kétszerannyi, mint a más módszerrel ültetett burgonyaé. A négyzetes fészkeibeültetéssel sok munkát takarítunk meg és lehetővé válik, hogy nagy mértékben gépesítsük a növényápolási munkákat.

A burgonya négyzetes fészkeibeültetését ugyanúgy kell végezni, mint a kukorica négyzetes fészkeibeültetését. Ha a burgonyát kultivátor vagy eke nyomában ültetjük, megvan a lehetőség arra, hogy a vetőburgonya ültetésével egyidejűleg érett istállótrágyát vigyünk be a talajba, ami igen fontos a hektárhozám növelése szempontjából.

A burgonyát legalább háromszor kell kapálni. Töltögetni csak elegendő nedvességi viszonyok között, a második kapáláskor.

c) Cukorrépa

A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, a néptanácsok végrehajtó bizottságai és a pártszervezetek fordítsanak nagy figyelmet a cukorrépa-termesztésre és a hektárhozám növelésére. A cukorrépa igen értékes növény. Ebből vonják ki a cukrot, amely annyira szükséges tápláléka a városi és falusi dolgozóknak.

A cukorrépát termeszto dolgozó paraszt nagy anyagi előnyökhöz jut; a szerződéses áron és azon a cukorminységen kívül, amelyet terméskéért a cukorgyártól kap, az átadás után megmarad gazdasága számára a répafej, amely igen jó takarmány, főképp a fejőstelekeknek. A cukorrépa-termesztő ezenkívül répaszeletet is kap a gyártól takarmányozásra és állathizlálásra.

Circa Marin dolgozó paraszt például, a Cioroiu Nou falubeli mezőgazdasági társulás tagja (Craiova tartomány, Bailesti rajon) 0,75 hektár területen 480 mázsa hektáronkénti cukorrépa-termést ért el s ezért 6310 lej, 108 kg. cukrot és 90 méter különféle szövetet kapott.

Ez a példa azt mutatja, hogy hektáronként igen nagy cukorrépa-termést érhetünk el és kell is elérnünk.

Ebből a célból a következő munkákat kell elvégezni:

minél korábban és minél gyorsabban meg kell boronálni az őszi szántást; legalább négyszer kell kapálni; gépi erővel vagy kézi szerszámokkal csokrozni;

kézzel ritkítani, még mielőtt kihajtana a negyedik levél, hogy négyzetméterenként 10–12 növény maradjon;

alap- és póltrágyázást végezni szerves és ásványi trágyával, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium utmutatásai szerint.

A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, az élelmiszeripari minisztérium és a néptanácsok végrehajtó bizottságai ajánlják a szerződést kötő termelőknek, hogy a legtermékenyebb területeket ültessék be cukorrépával, köztük a palakmenti réteket és lejtőket. Továbbá ajánlják az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztoknak és segítők hozzá őket, hogy minél nagyobb táblákba csoportosítsák a cukorrépaföldeket, mert ez megkönnyíti a gépi mélyszántást és növényápolást s a kártevők leküzdését.

A földművelésügyi és erdészeti minisztérium tegyen intézkedéseket a meglévő GTA-brigádok ellátására nagy teljesítőképességű traktorokkal és megfelelő eszközök, vetőgépekkel és speciális kultivátorokkal és intézkedjék ugyanígyon felszereléssel ellátott új brigádok szervezéséről is.

E felszereléssel a brigádok szerződéses alapon, előnyös díjazásért elvégzik a mélyszántást, a vetést és a növényápolást mind a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások, mind az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok répa földjein. A brigádokba be kell osztani a legjobb traktorosokat, gépészmérnököket és agronomusokat, hogy biztosítsák a munkák magas minőségi színvonalát.

Az élelmiszeripari minisztérium s a földművelésügyi és erdészeti minisztérium gondoskodik, hogy minden 4–500 hektár cukorrépa földre egy-egy erre kiképzett felelős agrotechnikus jusson, akinek az utmutatásai alapján a termelők kellő időben és jól végezzék el a növény fejlődéséhez szükséges agrotechnikai műveleteket.

d) Napraforgó

A napraforgótermesztésnek nagy fontossága van, mert nyersanyagot biztosít az étolajgyártáshoz s így lehetőséget ad a városi és falusi dolgozók jobb ellátására.

A napraforgópogácsa értékes takarmány, különösen a fejőstelekek, a sertések és a hizlálásra fogott újrók számára.

A napraforgó hektárhozámának növelésére a következő munkákat kell elvégezni: a napraforgót őszi mélyszántással vetni, mert ezzel hektáronként 200 kg.-ig terjedő többletermés érhető el;

tavasszal minél korábban megboronálni a földet;

minél hamarabb vetni. Vetéshez tanácsos hővértető, betegségekkel szemben ellenálló, nagy olajtartalmú Zsánov-fajtát használni.

A hektárhozám jelentős növelése, készpénz- és munkaerő-megtakarítás céljából ajánlatos, hogy a napraforgótermelő a négyzetes fészkebeültetési módszert alkalmazza. A kevésbé csapadékos vidékeken 60/60 centiméter távolságra egy-egy növényt vessenek fészkenként, más vidékeken 70/70 cm. távolságra két-két növényt fészkenként.

Olyan területeken, ahol nem alkalmazták a négyzetes fészkebeültetést, 35–40 cm.-re kell ritkítani, amikor a növényeknek már két valódi levele van;

az első kapálást azonnal el kell végezni, amint a növények kibújnak a földből és láthatóvá válnak a napraforgósorok; ezután annyszor kell kapálni, ahányszor csak szükséges;

mesterséges beporzást kell alkalmazni, oly módon, hogy a szomszédos napraforgók tányérját egymás felé hajlítjuk és könnyedén összedörzsöljük. Ez a művelet könnyen végezhető és jelentős mennyiségű elajter-mestöbbltetet eredményez.

e) Bab

Nagy figyelmet kell szentelni a babbal bevetett területek növelésének és a bab hektárhozama fokozásának. A bab nagy tápanyagú és fontos helyet foglal el a városi és falusi lakosság élelmiszerellátásában.

A bab hektárhozámának fokozására a következő munkákat kell elvégezni:

a vetést előtt jól elő kell készíteni a talajt, hogy porhanyó és gyommentes legyen; a babot vagy tisztán, vagy kukoricával köztesen vessük;

ajánlatos a legnagyobb hozamu fajták termesztése, mint a bánáti, ialomíai, a dobudzsai „csali” (Ceali de Dobrogea) és a moldvai „tojáspaszuly”.

a növényeket kikélsük előtt könnyű boronával meg kell boronálni a föld felszínén keletkezett kéreg megförsése és a gyomok kiirtása végett. Kivirágzásig 3-szor–4-szer kell megkapálni a növényt.

f) Gyapot

A gyapottermesztés igen nagyfontosságú a textilipari nyersanyag biztosítása szempontjából.

Népi demokratikus államunk nagy anyagi előnyöket biztosít azoknak a dolgozó parasztoknak, akik szerződést kötnek gyapottermesztésre.

Az agrotechnikai szabályokat pontosan alkalmazó dolgozó parasztok az utóbbi években eredményesen dolgoztak: 6–8 mázsanyi nyersgyapotot termeltek hektáronként. Ez azt bizonyítja, hogy a gyapot hektárhozama még nagymértékben fokozható.

A hektáronkénti nagy gyapottermés előéré céljából különös gondot kell fordítani a legmegfelelőbb gyapottermesztő területek kiválasztására:

csak jöminőségű, kénssavval kezelt és a rajonált fajtákból nyert vetőmagot szabad használni;

a gyapotot vetőgépekkel kell vetni, egyenes sorokba, hogy géppel lehessen megkapálni;

a gyapotot kikélsése előtt meg kell boronálni, hogy megakadályozzuk a talajnedvesség elpárolgását és kiirtsuk a gyomokat;

a ritkítást a két első valódi levél megjelenésekor kell elvégezni, ügyelve arra, hogy egy négyzetméteren 10–12 növény maradjon;

az első kapálást közvetlenül a gyapot tömeges kikélsése után kell elvégezni, augusztusig pedig még 4-szer kell megkapálni a gyapotot;

a növények fejlődésének és a tokok beérésének sietteléseére telejeztést és honaljazást kell végezni.

g) Rostlen

A rostlen hektárhozámának fokozására a következő munkákat kell elvégezni:

az első tavaszi napokon meg kell boronálni az őszi mélyszántást;

korán és géppel kell vetni;

ahányszor a szükség megkívánja, gyomlálni kell;

a technikusok utmutatásai szerint el kell pusztítani a kártevőket.

III. Tanácsok a kollektív gazdaságok és a mezőgazdasági társulások számára

Ajánlatos, hogy a kollektív gazdaságok és a mezőgazdasági társulások

a) brigádok és csapatok szerint március 10-ig bontsák fel és vitassák meg a termelési és a munkaterveket, hogy minden kollektivistát tudja, mi a teendője, miért kell küzdenie;

b) március 15-ig javítsák ki a tavaszi munkákhoz az egész mezőgazdasági felszerelést, cseréljék be a nem megfelelő vetőmagot és gondoskodjanak a vetőmag kezeléséről;

c) március 15-ig kössék meg a GTA-kal a munkaszerződéseket, tartsák be a szerző-

h) Kender

A kendertermesztés fokozása végett a következő munkákat kell elvégezni:

az első tavaszi napokon meg kell boronálni az őszi mélyszántást; gondoskodni kell arról, hogy a talaj egészen a vetésig porhanyó és gyommentes maradjon;

a növények fejlődésének időszakában is alkalmazni kell az alapvető szerves és ásványi trágyákat, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium utmutatásai szerint;

korán kell vetni, géppel, 3–4 centiméteres mélységben;

meg kell gyomlálni mielőtt a növény levelei elfedik a talajt;

irtani kell a kártevőket.

i) Zöldségfélék

A dolgozó lakosság zöldségellátásának biztosítására a földművelésügyi és erdészeti minisztérium és a néptanácsok végrehajtó bizottságai fogantatásúak a következő intézkedéseket:

biztosítsák növényfajtáinkat az egész vetőmag-mennyiséget, a munkások és tisztviselők egyéni kerjei számára pedig szervezzék meg e vetőmagvak eladását papírzacsokban;

a városok és az ipari központok környékén véglegesítsék a zöldségtermesztési övezetek kijelölésével kapcsolatos munkát;

irányítsák és támogassák a zöldségtermesztő gazdaságokat, készítsék elő április 15-ig az öntözéses zöldségtermesztésre szánt területeket és ellenőrizték, hogy kijavították-e az öntözéshez szükséges motorokat és szivattyúkat;

a gép- és traktorállomások május 1-ig kössék meg a szerződéseket az egyéni parasztagazdaságokkal az öntözöberendezések használatára;

a kollektív gazdaságoknak, a mezőgazdasági társulásoknak és az egyénileg dolgozó parasztoknak tanácsoljuk, az állami gazdaságoknak pedig kötelezzük őket, hogy a földművelésügyi és az erdészeti minisztérium technikai iránymutatásai szerint, minél nagyobb területen alkalmazzák a tápcserepben való pántatermesztés fellett művelést.

j) Takarmánynövény

A takarmánynövények termesztésének növelése, a szén-, a gyökér- és kóbabos növények, továbbá a silótakarmány termesztése érdekében, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, a mezőgazdasági termelőegységekkel rendelkező minisztériumok és a néptanácsok végrehajtó bizottságai irányítsák és támogassák a takarmánynövények termesztő gazdaságokat a következő feladatok végrehajtására:

a földek előkészítése és a szükséges vetőmagvak, főképp a takarmányrépa és a kóbabos takarmánynövények vetőmagjának biztosítása. A takarmányrépa-vetéseket ugyanúgy kell előkészíteni és gondozni, mint a cukorrépát;

csak arankamentesített lucerna- és lóhere-magot vessenek;

az arankafoltok kiirtása a lucerna- és lóhere-vetésekben;

a legelők és kaszálók megtisztítása és megboronálása a kítavasodás első napjaiban, a gyenge termést adó réteg feljavítása, felszántása és takarmánynövényekkel való bevetése a sztyeppes vidékeken;

a takarmánynövények másodikvetésének meghonosítása minden rendelkezésre álló területen, kivéve az őszi vetésre fenntartott területeket;

megfelelő területek fenntartása mindenféle takarmánynövényvetőmag termesztésére.

III. Tanácsok a kollektív gazdaságok és a mezőgazdasági társulások számára

Ajánlatos, hogy a kollektív gazdaságok és a mezőgazdasági társulások

a) brigádok és csapatok szerint március 10-ig bontsák fel és vitassák meg a termelési és a munkaterveket, hogy minden kollektivistát tudja, mi a teendője, miért kell küzdenie;

b) március 15-ig javítsák ki a tavaszi munkákhoz az egész mezőgazdasági felszerelést, cseréljék be a nem megfelelő vetőmagot és gondoskodjanak a vetőmag kezeléséről;

c) március 15-ig kössék meg a GTA-kal a munkaszerződéseket, tartsák be a szerző-

dés feltételeit, ellenőrizték rendszeresen a GTA-k által végzett munka minőségét s ne fogadják el a rossz munkát;

d) használják ki az igrák egész teljesítő-képességét az egész mezőgazdasági munkaközpont alatt;

e) ajánlatos, hogy a kollektivisták és a társult parasztok alkalmazzák az agrotechnikai szabályokat és a fejlett munkamódszereket, dolgozzanak szorgalmasan, járjanak elől jó példával a mezőgazdasági munkákban, hogy bőséges termés és nagy jövedelem elérésével követendő mintaképei legyenek az egész dolgozó parasztságnak.

IV. A gép- és traktorállomások feladatai

A gép- és traktorállomásokra döntő és megfontolt szerep hárul a fejlett agrotechnika bevezetéséért folyó harcban, amelynek célja, hogy az állatok kiszolgált mezőgazdasági egységek bőséges termést takarítsanak be minden növényből. Népi demokratikus államunk ellátta gépekkel és traktorokkal

a GTA-kat. A GTA-k traktorosai, mérnökei és technikusai közül sokan szeretettel és hozzáértéssel kezelik ezeket a gépeket s ezzel nagy hektárhozámhoz segítettek hozzá a dolgozó parasztságot.

(Folytatás a 4-ik oldalán.)

Az RNK Minisztertanácsának és az RMP Központi Vezetőségének

H A T Á R O Z A T A

az 1954. évi tavaszi mezőgazdasági munkák kellő időben és kedvező feltételek közötti előkészítéséről és elvégzéséről

(Folytatás a 3. oldalról.)

Sok GTA azonban csak igen kevésse teljesítette azt a feladatát, hogy szervezője legyen a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások termelésének, hogy ténylegesen támogassa a kollektivistákat, társult parasztokat és az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztokat a szovjet agrotechnika alkalmazásának és mezőgazdaságunk fejlett tapasztalatainak elsajátításában.

1. A GTA-knak gondoskodniuk kell arról, hogy a mezőgazdasági munkákat idejében és jó minőségben végezzék el. Ezért a GTA-k vezetői kötelesek:

a) az év március 15-ig felülvizsgálni és kijavítani a mezőgazdasági gépeket, traktorokat és öntözőberendezéseket; annak érdekében pedig, hogy biztosítsák a gépek üzemképességét az egész mezőgazdasági kampány idejére, állandóan ellenőrizni kell, hogyan hajtják végre a brigádok a gépek mindennapi és időszakos technikai gondozását;

b) két műszakban, ábrarajkon-rendszer szerint megszervezni a traktoros brigádok munkáját, hogy ezzel biztosítsák a brigádok folyamatos tevékenységét;

c) március 15-ig megkötni az összes munkaszervezőket a kollektív gazdaságokkal, mezőgazdasági társulásokkal, néptanácsokkal, a vállalatok és állami intézmények mellé-gazdaságaival, valamint az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztokkal;

V. Az állami gazdaságok feladatai

Az állami gazdaságok és az élelmiszeripari minisztériumhoz tartozó gazdaságok és mezőgazdasági egységek s a mellé-gazdaságok vezetői kötelesek:

a) március 15-ig felülvizsgálni és kijavítani minden traktort, ekét, boronát, vetőgépet, kultivátort és kapálógépet, május 15-ig pedig az összes kombájnokat, a különféle kaszálógépeket, cseplőgépeket és társas boronákat;

b) a munkásokkal, traktorosokkal, technikusokkal és mérnökkel megvitatni a termelési tervet és a munkatervet, meghatározni a termelési osztályok, gazdaságok és brigádok feladatait, a felelősség egyértelmű pontos körülhatárolásával;

c) tavasszal minél hamarabb elvégezni a tavaszi áttekintő vetések pótlótrágyázását, idejében megboronálni a vetéseket, leveztetni a földeken felgyűlt vizet, mert ez megfúlasztja a növényeket;

VI. Más minisztériumok, intézmények és gazdasági szervezetek feladatai

a) Az Állami Tervbizottság utalja ki a mezőgazdasági munkálatokhoz szükséges összes anyagokat, alkatrészeket, szerszámokat, gépeket, velőmagvakat, műtrágyát, fűrészarút, üveget, karót, üzemanyagot, kenőanyagot, rovar- és gombaölő szereket.

b) A fémipari és gépgyártási minisztérium, a villamosági és elektrotechnikai ipar minisztériuma, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium és az Állami Tervbizottság véglegesítik a gépek s a gépi és állati vontatású mezőgazdasági eszközök és készítmények gyártására vonatkozó tervüket.

c) Mindazok a minisztériumok és gazdasági szervezetek, amelyeknek vállalatai mezőgazdasági gépeket, cserealkatrészeket, mezőgazdasági felszereléseket és szerszámokat s más mezőgazdasági anyagokat gyártanak, kötelesek megtenni minden minisztérium-szervezési intézkedést, hogy idejében és jó minőségben elkészítsék a tervbevetett mezőgazdasági gépeket és anyagokat és ezeket szállítsák le első sorban.

d) Az összes minisztériumok és gazdasági szervezetek kötelezzék azon vállalatokat, amelyek szocialista mezőgazdasági egységeket patronálnak, hogy hathatósan támogassák a javításoknak idejében és a legjobb feltételek között való elvégzését, nyújtssanak műszaki segítséget ahhoz, hogy a traktor- és mezőgazdasági géppálmány megalkotás nélkül működhessenek a kampány egész ideje alatt.

VII. A politikai tömegmunka megszervezése

a) A tartományi és rajoni pártbizottságok tekintik feladatuknak, hogy biztosítsák a tavaszi mezőgazdasági munkák idejében és jó feltételek között történő előkészítését és elvégzését.

Adjanak közvetlen segítséget a falvak, a kollektív gazdaságok, a mezőgazdasági társulások, az állami gazdaságok, a kísér-

d) megvitatni a mezőgazdasági munkálatok operatív tervét minden traktorossal, brigádvezetővel és gépessel, valamint a segédszemélyzettel;

e) a szektorok minden agronómus mérnökének és technikusának munkakörébe beosztani bizonyos számú traktoros-brigádot, felelőssé téve őket az illető mezőgazdasági termelő egységnél végzett munka szerződés szerinti minőségéért;

f) biztosítani a traktorosok terepmunkájának, elszállításának és ellátásának állandó ellenőrzését;

g) a GTA-k tanácsai után március 15-ig megvizsgálni, hogyan történt a tavaszi mezőgazdasági munkák előkészítése s megjelölni a munkák jó elvégzésére irányuló intézkedéseket.

2. A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, valamint a tartományi néptanácsok végrehajtó bizottságai az év március 15-ig ellenőrzik minden gép- és traktorállományt:

a) a traktorok, mezőgazdasági gépek és öntözőberendezések javítási tervének végrehajtását;

b) az ideai mezőgazdasági munkákra vonatkozó szerződések megkötését és a traktoros brigádok munkatervét;

c) az üzemanyag-, kenőanyag-, pótalkatrész- és szerszámellátást;

d) a szakmunkás-, mester- és mérnökaderek kiegészítését.

d) az agrotechnikai szabályoknak megfelelően idejében elvégezni a vetést;

e) biztosítani a traktorosbrigádok munkáját két váltásban, hogy a legjobban kihasználhassák a traktorok teljesítményét. Kötelesek megtenni minden intézkedést, hogy jó gondozással és ápolással elkerüljék a technikai hibákat.

A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, a fémipari és gépgyártási minisztérium s a tartományi néptanácsok végrehajtó bizottságai kötelesek intézkedni, hogy március 10-ig alakítsanak gépészmérnökökből, gépészekből és villanygépkezelőkből álló tartományi bizottságokat abból a célból, hogy ellenőrizzék a gépjavitó központokban, a gép- és traktorállományokban, az állami gazdaságokban és más minisztériumok traktor- és gépjavitó egységeiben végzett javítások minőségét és azt, hogy ezekben az egységekben miképpen teljesítik köteleességüket a javítási bizottságok.

e) Ajánlatos, hogy a Fogyasztási Szövetkezetek Központi Szövetsége legyen meg minden intézkedést községi és falusi egységein keresztül a dolgozó parasztság ellátására a mezőgazdasági munkák elvégzéséhez szükséges mindenféle mezőgazdasági szerszámmal és anyaggal.

f) A vasúti minisztérium és a vízi- és légitranszporti minisztérium legkésőbb a kérések beérkezésétől számított 48 órán belül bocsássák az igénylők rendelkezésére szállítóeszközeiket a tavaszi mezőgazdasági munkálatokhoz szükséges felszerelések és anyagok elszállítására.

g) Az élelmiszeripari minisztérium, a könnyűipari minisztérium és a szerződés-kötéssel megbízott többi minisztérium és gazdasági szervezet keretében tartozó mezőgazdasági mérnökök és agrotechnikusok kötelesek utbaigazítani a termelőket a szerződéses növényekre vonatkozó agrotechnikai szabályok alkalmazásával kapcsolatban s a tartományi és rajoni mezőgazdasági szervezetekkel együtt felelősek a növények termesztési tervének teljesítéséért.

h) Mindazok a minisztériumok és gazdasági vállalatok, amelyeknél mezőgazdasági mérnökök, agrotechnikusok, zootechnikusok és állatorvosok vannak alkalmazásban és képzettségüknek meg nem felelő funkciót töltenek be, bocsássák őket március 15-ig a földművelésügyi és erdészeti minisztérium rendelkezésére.

leti állomások, a GTA-k és a gépjavitó központok pártszervezetekinek.

A pártszervezetek folytassanak kitartó politikai felvilágosító munkát annak érdekében, hogy a dolgozó parasztság széles tömegei vegyenek részt minden erejükkel a mezőgazdasági munkák előkészítésében és elvégzésében s a legfejlettebb mezőgazdasági munkamódszerek alkalmazását.

b) A tartományi és rajoni pártbizottságok s a falusi alapszervezetek legyenek kezdeményezői és irányítói a dolgozó parasztok, a falvak, községek és rajonok közötti hazafias versenynek.

A tartományi pártbizottságok büroí küldjenek ki pártszervezőket a politikai munka megerősítésére a mezőgazdasági gépeket, szerszámokat és cserealkatrészeket gyártó üzemekbe.

c) A mezőgazdasági gépeket, szerszámokat és cserealkatrészeket gyártó üzemek, a mezőgazdasági felszerelést javító vállalatok, a GTA-k, állami gazdaságok, mellékgazdaságok, a szocialista mezőgazdasági egységekkel patronáló vállalatok szakszervezetei, a pártszervezetek vezetésével szervezzenek szocialista versenyt a munkások, csoportok és brigádok között a kampány feladatainak teljesítésére.

d) A párttagok, IMSZ-tagok, néptanácsi képviselők, nöküldöttek kötelessége, hogy a szocialista és hazafias verseny élén járjanak s mozgósítsanak minden mezőgazdasági dolgozót a tavaszi mezőgazdasági munkák idejében és jó feltételek közötti elvégzésére.

e) A néptanácsok végrehajtó bizottságai, a pártszervek segítségével és irányításával tanulmányozzák alaposan a helyi viszonyokat, tanúsítanak kezdeményező és tájékoztatói képességet a tavaszi mezőgazdasági kampány megszervezésében, küldjék ki a legtermelékenyebb aktivistákat, hogy a terepen személyesen irányítsák a mezőgazdasági munkákat.

A végrehajtó bizottságok, a legszorgalmasabb dolgozó parasztokból alakított széles aktív segítségével biztosítsák gyakorlati intézkedések útján, hogy egy talpalatnyi föld se maradjon bevetetlenül.

f) A pártszervezetek, a néptanácsok fejtsenek ki széleskörű politikai munkát a falusi nők körében, hogy ők is minden erejükkel bekapcsolódjanak a bőséges termésért vívott harcba.

g) A pártszervezetek és állami szervezetek kötelessége a mezőgazdasági dolgozók segítségével öröklődni a feladat, hogy a kulákok tiszteletben tartják országunk törvényeit és kormányunk határozatait, idejében és jó körülmények között végezzék el a tavaszi mezőgazdasági munkákat; kötelességük megelőzni és megakadályozni bármilyen szabotázsakciót és törvényes rendszabályokat legantagonizálni, ezek elkövetői ellen.

h) Tanácsoljuk a Szakszervezetek Központi Tanácsának és az IMSZ Központi Bizottságának, hogy az eddigénél fokozottabb mértékben mozgósítsák a szakszervezeteket és az IMSZ szervezeteket arra,

GH. GHEORGHIEU-DEJ,
a Minisztertanács elnöke

hogy minden erejükkel támogassák a tavaszi mezőgazdasági kampány előkészítését és lefolyását.

i) A központi és helyi sajtó népszerűsítse a fejlett szovjet tapasztalatokat, hazánk dolgozó parasztjainak fejlett munkamódszereit és jó eredményeit s mozgósítsa harcra a városi és falusi dolgozókat a bőséges termésért. A földművelésügyi és erdészeti minisztérium, s a tartományi és rajoni mezőgazdasági osztályok segítségével a központi és helyi sajtó teremtsen meg a munkatársak széles hálózatát a mezőgazdasági szakemberek és élenjáró termelők sorában.

j) A művelődésügyi minisztérium, a földművelésügyi és erdészeti minisztérium, a mezőgazdasági propagandaintézmények rendezzenek előadásokat és megbeszéléseket a községek és falvak kulturális otthonaiban, klubjaiban, a gép- és traktorállomásokon, az állami gazdaságokban, kollektív gazdaságokban és mezőgazdasági társulásokban, s világosítsák fel a dolgozó parasztokat, mennyire fontos, hogy kellő időben vessenek, hogy betartsák az agrotechnikai szabályokat.

A művelődésügyi minisztérium népszerűsítse külön rádióadásokban s a falvakban vetített filmekkel a mezőgazdasági gyakorlatban meghonosított fejlett munkamódszereket.

k) A földművelésügyi és erdészeti minisztérium fejlessen ki széleskörű szemléltető és irásos propagandát s népszerűsítő röplapok, plakátok, hirdetésműveket, broszúrákat, stb. útján a szovjet mezőgazdaságban alkalmazott agrotechnikai intézkedéseket és fejlett munkamódszereket, s hazánk dolgozó parasztjainak e módszerek felhasználásával szerzett tapasztalatait és anyagi előnyeit.

Az RNK Minisztertanácsa és a Román Munkáspárt Központi Vezetősége felhívja az összes kis- és közepes gazdasággal rendelkező dolgozó parasztokat, a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások tagjait, a GTA-k, gépjavitó központok, állami gazdaságok és mellékgazdaságok traktorosait, technikusait és mérnökeit, a mezőgazdaság terén működő mérnököket és technikusokat, a mezőgazdasági tudomány művelőit, élükön a párttagokkal, vessek lath minden erejüket és alkotó munkakészségüket a nép jólétének további emelésére, harcoljanak a hektárhozani növelésért, a bőséges termésért, a városi és falusi dolgozó lakosság, valamint a könnyűipari és élelmiszeripari ellátásához szükséges mezőgazdasági és élelmiszertermékek bőségének eléréséért.

MOGYOROS SANDOR,

az RMP Központi Vezetőségének titkára

Az ázsiai országokban nagy örömet keltett a genfi értekezlet összehívásáról szóló hír

PEKING. (Agerpres.)

Számos ceyloni napilap meglepéssel fogadta a genfi konferencia összehívásáról szóló hírt, mert Genfben a koreai és indokínai kérdések békés megoldásáról fognak tárgyalni.

A „Times News-Magazine” című hetilap a közelgő genfi konferenciáról azt írja, hogy az új reményeket ébreszt a nemzetközi feszültség enyhítésével kapcsolatban. A lap rámutat arra, hogy a béketábor nagy győzelmet aratott, mert a Kínai Népköztársaság is — teljes joggal — részt vesz a nagyhatalmak értekezletén.

Hasonlóképpen az indonéz lapok is örömmel köszöntik a genfi értekezlet összehívásáról szóló határozatot. A „Marian

Rakjat” szerint a berlini értekezleten elért eredmények a béke ügyének diadalmát jelentik. 1954 — folytatja a lap — a tárgyalások és a béke éve lesz és meg fogja húsítani az Egyesült Államok háborús terveit.

A berlini értekezlet határozata — írja a „Mordeka” című napilap — Indonéziában nagy örömet keltett. Ázsia békéje létfontosságú Indonézia számára és az ázsiai kérdés megoldása csak a Kínai Népköztársaság részvételével lehetséges.

A „Warta Indonézia” című napilap hangsúlyozza, hogy az ázsiai feszültség enyhülése maga után vonná az európai feszültség csökkenését is.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Usakov tengerész. 1. rész. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

Vasárnap matiné 11.30 órákor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: A német filmhét keretében. Március 7-én: Egyes nők sorsa. Március 8-án: Az elítélt falu. Március 9-én: A kis törpe meséje. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

Vasárnap matiné 11.30 órákor.

„HERBAK JANOS” mozi: Március 7-én. A bátrak porondja. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

Vasárnap matiné 11.30 órákor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Március 8-ig: Tiltott dalok. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

Vasárnap matiné 11.30 órákor.

„UJ IDOK” mozi: Március 7-én: Az ele-

fant és a kötelecske. Aktuális híradó. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

Vasárnap matiné 11.30 órákor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): Március 9-ig: Májusi éjszaka. Előadások: hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órákor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Március 9-ig: Hamupipőke és az apród. Előadások: hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 3, 5 és 7 órákor.

—
AZ ARADI ÁLLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA: Vasárnap, március 7-én délután 4 órákor: Família lui Arian és este 8 órákor: Ultima ora.

BABSZÍNHÁZ: Minden vasárnap délután 4 órákor magyarul előadás: Jancsi és Juliska (Hánsel és Gretel.)